

ఇంట్లో అడుగు పెట్టిన డాక్టర్ సారధికి మూతి ముడుచుకు కూర్చున్న భార్యని చూసేసరికి అర్థమయిపోయింది. ఆమె అలిగిందని.

'ఈయనొక్కరే డాక్టరున్నారా ఈ లోకంలో! పెళ్ళాన్ని పిల్లల్ని నిర్లక్ష్యం చేసి ఎప్పుడూ ఆ హాస్పిటల్ లోనే పడుండాలునుకున్నప్పుడు పెళ్ళాం దుకు చేసుకోవడం ?

అది ఆమె మనసులో ఒకసారి కదిలినమాట. "సరూ, ఎమర్జెన్సీ కేస్ మూలంగా లేతైంది" సంజాయిషీ చెప్పుకుంటున్న అతని కళ్ళలోకి చూసింది సరోజ.

సారధి చూపుని తట్టుకోలేకపోయింది. ఒక ప్రాణాన్ని నిలబెట్టి వచ్చిన అతను తన మూలంగానే ఏదో తప్పచేసిన వాడిలా చూస్తున్నాడు చీ...చీ...తనెంత నీచురాలు అనుకుంది.

అతనికి జవాబేమీ ఇవ్వకుండా నవ్వేసింది. "అమ్మయ్య మూడోలోకి వచ్చావా?" దగ్గరికి తీసుకున్నాడు ఆమెని.

"ఆ మిరిలాగే ఆలస్యంగా రండి. విడాకులు ఇచ్చేస్తా..."

ఆమెనికో మాట మాట్లాడనీయలేదతడు.

ఆమె అలా అలగడం 'అతను సంజాయిషీ ఇచ్చుకోవడం, ఊమాపజిలూ ఇవన్నీ వారికి మామూలే.

అతను డాక్టరు కేవలం డబ్బు సంపాదించడం కోసం అతను డాక్టరీ చదువలేదు. వైద్యం చేసి రోగుల్ని ఆదుకుందాం అన్న తపనతోబాటు, తన సహజ తెలివితేటలతో మంచి మార్కులు తెచ్చుకుని మెడికల్ కాలేజీలో సీటు సంపాదించాడు.

డీగ్రీ వచ్చింది. పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ అయింది.

ఉద్యోగం రావడం అదృష్టం.

అతనికి, అతను ఇకముందు సంపాదించబోయే డబ్బుకి విలువ కిట్టేసి, మేమింత కట్టుం ఇస్తాం అంటే మేమింత ఇస్తాం అంటూ క్యూలో నిలబెట్టారు మహామహలు తమ కూతుళ్ళని.

కానీ అందరినీ తీసిపారేసి, తను డాక్టరు అని కూడా తెలియని ఒక అమ్మాయికి మనసిచ్చేసి, కట్టుం ఏమాత్రం తీసుకోకుండా పెళ్ళి చేసేసుకున్నాడు.

పేషంట్లు పేషంట్లు అంటూ తనకున్న సమయంలో మూడోంతులు హాస్పిటల్ లోనే గడిపేసే అతనిని పిచ్చివాడు అంటారు.

పేషంట్లు అతన్ని దేవుడు అని ఆరాధిస్తారు. అది చాలామందికి గిట్టదు.

ఎవరు ఎలాగ అనుకున్నా అతనో మంచి డాక్టరుగా అందరికీ తెలుసు.

అతని భార్యకి అతని తోడిదే లోకం రోగుల ధ్యాసలో పడి తనని నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నాడన్న బాధ అప్పుడప్పుడూ తలెత్తినా, అతను రోగులకి చేసే సేవకీ, త్యాగానికీ ఉప్పొంగిపోతుంది.

అతనికి మంచిపేరు రావడం తనకే గర్వాన్ని కలిగిస్తుంది, కనుక వీలయినంతవరకూ అతనికి తన సహకారాన్ని అందిచేస్తుంది ఆమె.

వారికి ఒక మూడేళ్ళ కొడుకు. వారు ఏం చేసినా ఆ బుజ్జిగాడి సుఖం కోసమే, భవిష్యత్తు కోసమే చేస్తారు.

* * * "ఏండ్కా గట్ల కూసున్నారు ?" అప్పుడే పట్టునించి వచ్చిన మల్లేసు ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

అక్కడ ఒక పదిమంది దాకా ఆడవాళ్ళు గుంపుగా కూర్చున్నారు. చాలా దిగులుగా వున్నారు. ఏమీ పాలుపోనట్లు కొంతమంది తలలు కొంతమంది గడ్డాలు పట్టుకు కూర్చున్నారు.

"అంజిగాడికి కడుపులనో న్నంది గదా ! గిప్పుడేమో మాటకూడ ఒ స్తలేదాయె. ఈ అమాసెల్లిం దంటే దక్కడంట" గొల్లుమంది మల్లేసు అక్కా, అంజిగాడి తల్లి.

"మరిగాకుంటే ఏమైతది. ఆడు దక్కడు నేను కూడా సెప్పున్న..." ఒక్క అరుపు అరిచాడు మల్లేసు ఆవేశంతో.

అతనికి అలా కోపం రావడంలో అర్థం లేకపోలేదు.

అంజిగాడికి పదేళ్ళుంటాయి. వాడు ఆ పూరి గుడిసెల్లో పెరిగినా మిగతా పిల్లలాగా చింక బట్టలతోనూ, చీమిడి ముక్కుతోనూ ఎప్పుడూ ఉండలేదు.

ఇశ్రీ లేకపోయినా మల్లెపువ్వుల్లా వుతికిన బట్టల్ని వేసుకునేవాడు. నూనె లేకపోయినా వాడి

ఆవిడ ఎప్పుడూ తల విరబోసుకుని ముఖం నిండా పసుపుతో, నుదట ఓ నిమ్మకాయ సైజంత బొట్టుతో వుంటుంది. అది చూసిన చిన్నపిల్లలు భయపడతారేమో కాని, ఆవిడమీద నమ్మకంవున్న వారికి ఆమె దేవత.

జుట్టు ఎప్పుడూ నీట్గా దువ్వి వుండేది.

వాడిని చదివించి దొరబాబుని చేయాలన్న కోరిక వాళ్ళమ్మకి అందుకే వీలయినంతవరకు దొరబాబులానే తయారుచేసేది.

ఒక్కడే కొడుకు. వాడు పెద్దయి సూటూ, బూటూ వేసుకుని పెద్ద ఆఫీసరు కావాలన్న కోరిక నర్సమ్మకి.

ఈ రోజుల్లో తమ లాంటి వారికే ఆఫీసర్లయే అవకాశం ఎక్కువగా వుందని కూడా విన్నది.

అందుకే వాడిని స్కూల్లో వేసింది. వాడె లాగో నాలుగో తరగతిదాకా వచ్చాడు.

నర్సమ్మ రెండు మూడిళ్ళలో అంటుతోమి సంపాదిస్తుంది. ఆమె మొగుడు కూలిపనిచేస్తాడు. అతను సంపాదించినదాంతో సగంపైగా తాగు డుకే అయిపోతుంది.

శుభ్రంగా తిరుగుతున్న అంజిగాడికి సరిగ్గా నెలరోజుల క్రితం విపరీతమైన కడుపునెప్పి వచ్చింది.

నాటువైద్యుడిచ్చిన మందుకి తగ్గినట్టే తగ్గి మళ్ళీ వారమయ్యాక తిరగబెట్టింది. అందుకే ఇంక్విషు మందుల మీద నమ్మకంపోయింది వారికి.

“ఎహే మందులే స్తరంట, మందులు, మంత్ర మేయించురి” కసురుకుంది బోడిసలహాలివ్వడం తప్ప వేరే పనిలేని యాదమ్మ.

అవునంటే అవునన్నారు అందరూ ఒక్కమ్మ డిగా

“న త్రయ్యకు గయాలగిట్టనే కడుపులనొ స్తనే జల్లి మంచిగ చేసిండు మా తురకోడు. అడికే తీసకపోరాదు ముండుగాల” వేసుకున్న జర్నాపా నుని నమిలి తువుక్కున ఉమ్మేస్తూ చెప్పింది రసూల్ బీ.

ఆమె మాటల్ని విన్నవారికి మంచి నమ్మకం కుదిరిపోయింది.

మూలుగుతున్న కుర్రాడిని అలాగేనడిపించుతు తీసుకెళ్ళారు తురకాయన దగ్గరకి మంత్రం వేయించడం కోసం.

బారెడు గెడ్డంతో, అచ్చం మాయల మరాఠీలా వున్నాడు ఆ సాయిబు.

ముందుగా తల్లి కొడుకుల్ని తలారా స్నానం చేయమన్నాడు.

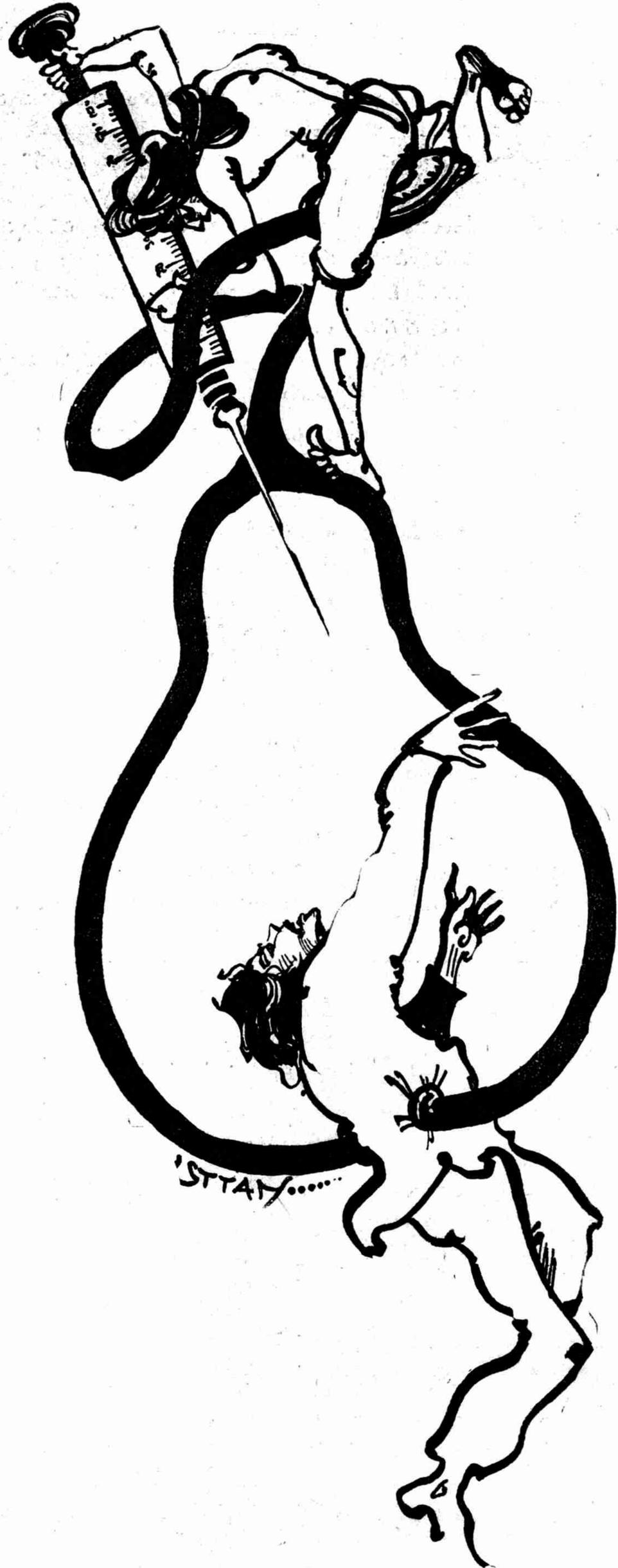
ఇద్దర్నీ ఒక మంచం మీద వరుకో కెట్టి డిట్టంగా సొంబాణి పొగవేశాడు.

ఏదేవో మంత్రాలు చదివాడు.

అంతవరకూ చేస్తే రెండు రూపాయలు.

పిల్లాడికి కీడుందని రాయెత్తు కట్టించాడు.

దానికి ఇంకో ఆరు రూపాయలు నడుర్పించు కుని రోగం పూర్తిగా తగ్గిపోయినట్టే నుంబరవడి

పోయి ఇంటికి తిరిగినప్పుడు నర్సమ్మ నర్సమ్మ మొగుడూనూ.

కానీ అర్ధరాత్రికి వాడికి మళ్ళీ కడుపునొప్పి వచ్చింది. బాధకి కప్పుఎగిరిపోయేట్టు అరిచాడు.

“కనకదుర్గమ్మ వంటి మీది కోచ్చుంటది. లేకుంటే వేములవాడకి వొస్తననయిన మొక్కుకో నర్సమ్మ” ఒక ముసలమ్మ తన అభిప్రాయాన్ని తెలిపింది.

“లేకుంటే ఆవచ్చిని చేతబడి చేయించుంటది” నర్సమ్మ గుడ్లరుముతూ పక్క గుడిసెకేసిచూసింది.

కొన్ని రోజుల క్రితం, నీళ్లు పట్టుకునే బిందె నాదిముందంటే నాది ముందని పంపు దగ్గర మొదలయిన ఆడాళ్ళ కొట్లాట, మొగాళ్ళు కల్పించుకుని, చొక్కాలు చించుకునేదాకా వచ్చింది.

అందుకే ఆ పక్క గుడిసెలోని లచ్చవ్వ వీదో చేయించుంటుందని అందరూ తిట్టుకున్నారు.

కాపనారాలు పెట్టారు. సరిగ్గా అదే సమయానికి పదికిలో మీటర్ల దూరంలో వున్న పట్నంలో కొలువు చేసుకుంటున్న మల్లెను వచ్చాడు. సంగతి విన్నాడు.

మందులు వాడకుండా మంత్రాలేయిస్తున్న వారిని పట్టుకుంటాడు.

వెంటనే పిల్లాడిని పట్నంలోని పెద్దాసుపత్రికి మోసుకెళ్ళారు.

మందులు పడ్డాయి. నెమ్మడించి నెప్పిత్తిగింది. పిల్లాడు నవ్వాడు.

అన్నం తిన్నాడు.

డాక్టర్లు ఇచ్చిన మత్తుమందుకి, నెప్పి అని వీడవకుండా హాయిగా రెండు రోజులు నిద్ర

పోయాడు అంజిగాడు.

తల్లి నర్సమ్మ కళ్ళలో ఆనందభాస్వలు. పొద్దున్నే బెడమీది నుంచి వార్ బాయిస్ పిల్లాడిని లేవదీసుకెళ్ళడం చూసింది.

“నా కొడుకుని యాడకు తీసుకబోతున్నరు?” అంటూ అడ్డుకుంది.

“కడుపుకి ఫొటో తీస్తరు గంతనే” ఒక వార్ బాయ్ ఆమెకి నచ్చచెప్పాడు.

తరువాత డాక్టరు అంజిగాడి తల్లితండ్రుల్ని రూమ్ లోకి పిలిచి

“మీ అబ్బాయికి ఆపరేషను చేయాలి” అని చెప్పాడు.

ఆపరేషను అంటే కడుపుకోస్తారని మాత్రమే తెలుసు వారికి.

తన బిడ్డ కడుపు కోసేస్తారంటే భరించలేక పోయింది ఆ తల్లి

అయినా ప్రస్తుతం వాడికి ఏ బాధలేదు అయినాకడుపుకోస్తారట ‘నాకొడుకుని చంపేయడానికి కాకపోతే’ అంటూ లబో ది బో మంది

నర్సమ్మ.

మర్నాడు సిస్టర్లు, డాక్టర్లు మరెవ్వరూ దరి దాపులో లేనప్పుడు గుట్టుచప్పుడుకాకుండా పరారయిపోయింది నర్సమ్మ కొడుకుతోసహా.

కానీ ఏం లాభం? అప్పుడు హాస్పిటల్ లో అన్ని నెప్పులూ తగ్గిపోయిన కుర్రాడికి మళ్ళీ నాలుగురోజుల తరువాత నెప్పి అని మెలికలు తిరిగిపోసాగాడు.

ఏమీ తోచలేదు.

ఇక లాభంలేదని, అందరి సలహా మీదా,

వయసు

కామాక్షి, మీ నాక్షి మాట్లాడుకుంటున్నారు.

“నన్ను చూసి చాలామంది మా చెల్లెలనుకుంటారు...” అంది కామాక్షిగర్వంగా.

“అలాగా! అయితే మీ చెల్లెలు అంత పెద్దదానా కనిపిస్తుందన్నమాట!” అంది మీనాక్షి తెలివిగా.

—ఎ వి ఆర్. (హైద్రాబాద్)

నర్సమ్మ మొగుడూ పిల్లాడిని భుజాన్నేసుకుని దేవునిమాట చెప్పే మల్లమ్మ దగ్గరకి తీసుకెళ్ళారు.

గుడికో దేవుడి సంగతెమోకానీ ఆమె అంటే అక్కడందరికి ఎనలేని పూజ్యభావం. దేవుడంతటి గొప్పదావిడ.

గుళ్ళో దేవుడి గొంతులోనిమాటని చెప్పే కి ఆవిడకుంది. ఆ సమయంలో పూనకం వచ్చిట్టు ఊగిపోతుంది.

ఆవిడి ఎప్పుడూ తల విరబోసుకుని మఖం నిండా పసుపుతో, నదుట ఓ నిమ్మకాయ నెలక త బొట్టుతో వుంటుంది. అది చూసిన చిన్నపిల్లలు భయపడతారేమోకాని, ఆవిడ మీద నమ్మకంవున్న వారికి ఆమె దేవతలాగా కనబడుతుంది.

అంజిగాడిని ఆమె ముందు పడుకోబెట్టారు. ఆమె చాలాసేపు సూటిగావాడి కళ్ళలోకిచూసింది.

ఆమె ఏం చెబుతుందోనని అతి వినయంగా చేతులు కట్టుకుని నిల్చున్నారు నర్సమ్మ మొగుడూనూ. అర్పించుకోడానికెచ్చిన కొబ్బరికాయా పూలూ, పళ్ళూ పక్కన బెట్టారు.

ఏవో మంత్రాలు చదివిందామె.

“ఈ పోరగాడి మీదకు దేవుడెక్కిండు. కాంతి చేయాలి” అంది.

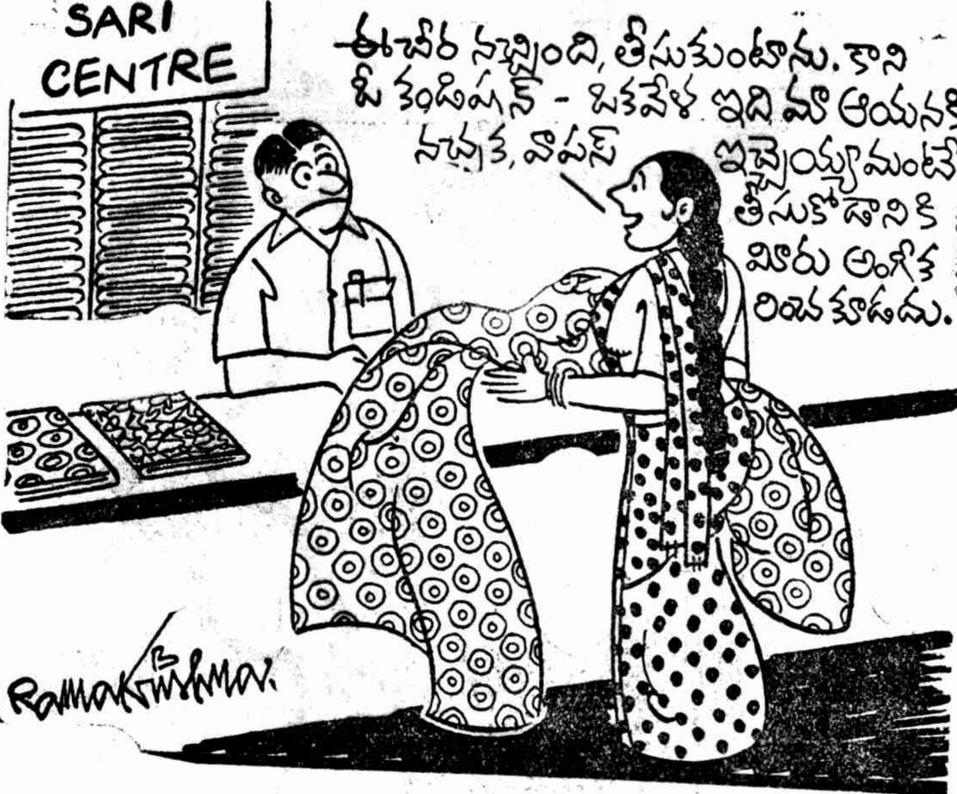
రెండురోజుల తరువాత పిల్లాడితో సహా అయిదు నిమ్మకాయలు, కొబ్బరికాయలు, కోడి పిల్ల, తెల్లచీర తీసుకురమ్మనిచెప్పి పంపింది

కానీ మర్నాడు తెల్లారి ఆవిడ దగ్గరకి తీసుకెళ్ళాలనగా అర్ధరాత్రి నుంచి కడుపునొప్పి అంటూ ఏడ్చి ఏడ్చి సొమ్మసిల్లి మాటలకుండా అయిపోయాడు అంజిగాడు.

అదే సమయానికి తెల్లారగా వచ్చాడు మల్లెకు. అక్క నర్సమ్మ చెప్పిన సంగతి విని గుడిసె

నచ్చకపోతే...

—రామకృష్ణ

విశాలమైంది

“మా దేశం చాలా పెద్దది ఓ మూల నుంచి మరోమూలకి రైలుమీద వెళ్ళాలంటే కనీసం మూడునాలుగురోజులు పడుతుంది” అన్నాడు ఆస్పారావు, ఆండర్సన్తో.
 “ఓ...అయ్యో...అలాంటి రైళ్ళు యాభై ఏళ్ళకంటే మా దేశంలోనూ వుండే వట...” అన్నాడు ఆండర్సన్ మామూలుగా.
 -వెంకటాద్రి (విశాఖపట్నం)

లోపలికి వెళ్ళి అంజిగాడిని చూశాడు

అంతే వెంటనే వాడిని భుజాన వేసుకుని ఇంకొక్క నిమిషం కూడా ఆలస్యం చేయకుండా పట్నంవైపు బయలుదేరాడు. ఆ వూరి పెద్దలతోబాటు, పదిపదిహేను మంది దాకా వెనకాలే బయలుదేరారు.

* * *

డాక్టరు సారథి డ్యూటీ అయిపోయింది ఇంటి కని బయలుదేరబోతుండగా, డ్యూటీ సర్జికల్ ఆఫీసరు పరుగు పరుగున అతని దగ్గరకివచ్చాడు.

“డాక్టర్ సారథి మా ఇంట్లో రిలేటివ్ కి సీరియస్ గా వుండటం ముందునే వెళ్ళి చూసి రావాలి. ప్లీజ్ డ్యూటీ చేస్తారా?”

వెంటనే సారథికి బుజ్జిగాడికి వంట్లో బాగా లేదన్న సంగతి గుర్తుకొచ్చింది. ఏమండీ ఈ రోజయినా తొందరగారండి అని అడుగుతున్న సరోజ ముఖం గుర్తుకి వచ్చింది.

“నో, నాక్కూడా వీలులేదు సారీ..” నెమ్మదిగా చెప్పాడు సారథి.

“అయ్యయ్యో, ఇంకెవరినయినా రిక్వెస్టు చేద్దామంటే అందరూ వెళ్ళిపోయారు. పోనీ ఒక్క గంట మాత్రమే చేసిపెట్టండి ఇంతలోకి నేనే వచ్చేస్తాను” దీనంగా అడిగాడు ఆ డాక్టరు.

కొంచెం సేపు తటపటాయింది, “సరే! తొందరగా వచ్చేయండి ఆల్ రెడీ అయామ్ వెరి లేట్” అన్నాడు సారథి.

ఎదుటివాడికి జవాబివ్వలేనీ, మెతగ్గా వుండేవాడి మనుగడా ఈ లోకంలో ఎలా వుంటుందయ్యా అంటే ఇలాగ అని సారథి వేలెత్తి ధైర్యంగా చూపించవచ్చు.

అలాగ సారథి డ్యూటీలో వున్న సమయంలోనే, మల్లీసు బృందం అంజిగాడిని భుజాన్నేసు కొచ్చారు వాళ్ళని కాజ్యూయాలిటీ మెడికల్ ఆఫీసరు పంపాడు.

చీబిల్ మీద కొనవూపిరితో వున్న అంజిని చూసేసరికి జాలివేసింది డాక్టర్ సారథికి. కళ్ళు తేలవేసేస్తున్నవాడిని నార్మల్ కండిషన్ కి తెస్తే గానీ ఆపరేషన్ చేయడానికి వీలులేదు.

డ్రీమ్ పెట్టి, కావల్సిన ఇంజక్షన్లు సిస్టర్ని ఇమ్మని చెప్పాడు.

నర్సమ్మని చూసిన సారథికి గతంలో వారు అంజిని ఎడ్మిట్ చేయడం, మూర్ఖంగా తిరిగి తీసుకెళ్ళిపోవడం గుర్తుకి వచ్చింది.

చేతులారా కొడుకు దావుని కొనితెచ్చుకున్న ఆ మూర్ఖుల పీకలు నులిమేయాలన్నంత కోపం వచ్చింది.

“డాక్టర్ సార్! మా అంజిగాడికెట్టుంది?”

“ఎలా వుంటే మీకెందుకయ్యా, అవతల రూమ్ తో ఏడవండి. మీ మొహాలు నాకు చూపించవద్దు” అతన ఇన్నేళ్ళ సర్వీసులో ఎప్పుడూ ఎవ్వరినీ కసురుకుని వుండడు.

వాళ్ళు వెనుదిరిగి వెళుతుండగా సిస్టర్ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చింది.

“డాక్టర్! దబ్ బాయ్ ఈజ్ డెడ్”

ఆ సంగతి ముందు ఊహించినదే కాబట్టి, సారథి కొత్తగా ఏమీ బాధపడలేదు.

అర్ధంకాక బిత్తరమాపులు చూశారు నర్సమ్మా మొగుడూ.

అర్ధం అయాక లబోదిబోమన్నారు. అందరూ ఏకమై గొల్లుమన్నారు.

కాస్పేపు ఏద్యేశాక సిస్టరు అందరినీ బయటికి పొమ్మంది.

తలలు ఎత్తివవారికి, తల పట్టుకు కూర్చున్న డాక్టరు యముడిలా కనిపించాడు.

హాస్పిటల్ కి తేగానే, అంజిగాడు నిటారుగా లేచి కూర్చుంటాడనుకున్నారు. ఈ డాక్టరు వాడిని బతికించకపోగా, కసురుకుని అవతలికి పొమ్మన్నాడు. వాడికి మందులిచ్చి స్వయంగా చూడకపోగా, సిస్టరమ్మకి అప్పజెప్పేసి వూరు కొన్నాడు.

ఆసుపత్రిలో చచ్చిపోయేవారు కూడా బతికి బయటపడాలి ఆసుపత్రులున్నదే అందుకు.

కానీ ఇప్పుడు అంజిగాడిని చంపేశారు. ఆహా ఈ డాక్టరే చంపేశాడు.

అంతే సారథిమీదకి ఎగబడ్డారు అందరూ. నానా బూతులూ తిట్టారు.

అక్కడున్న పరికరాలన్నింటినీ ధ్వంసం చేశారు.

ఒకడు సారథి కాలరు పట్టుకున్నాడు. కొట్టడానికి ఆయుత్తమవుతుండగా వార్డ్ బాయిస్ తప్పించారు.

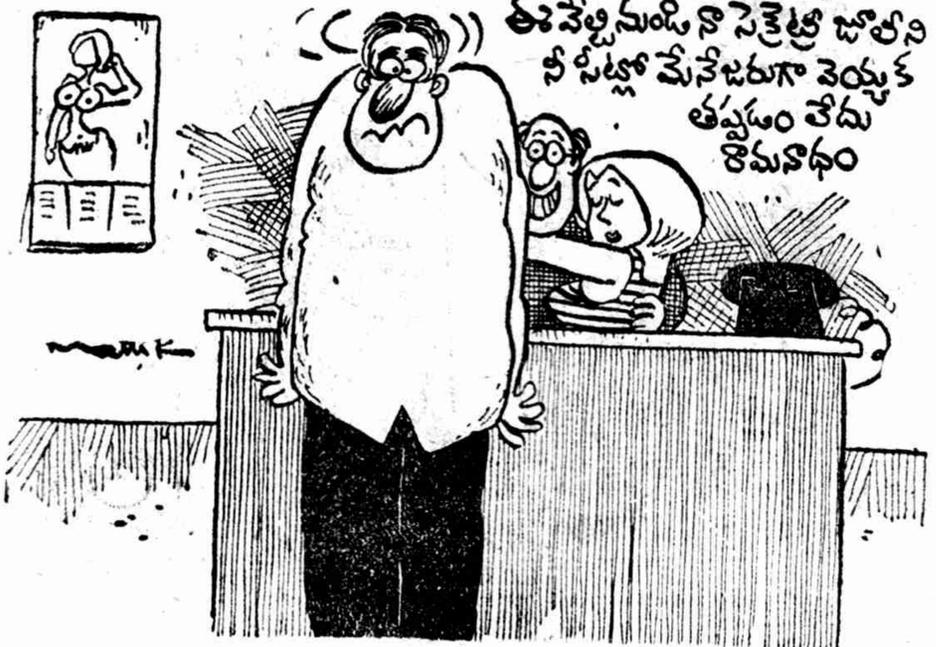
ఆ హఠాత్సంఘటనకి సారథికి షాక్ తిన్నట్లే అయింది.

తప్పు తమదగ్గర పెట్టుకుని, ఎదుటివాడిమీదే లంఘించే మనుష్యుల్ని మొట్టమొదటిసారి చూసిన సారథికి లోకం తల్లకిందులయిందా అనిపించింది.

బయటికి వెళ్ళిపోయి వారు అరుస్తున్న అరుపు లకి అతని గుండెల్లో గునపాలు పొడుస్తున్నట్లే అయింది.

మేనేజరు

-మల్లిక్

అక్కడితో సద్దుమణుగుతుందనుకున్న ఆ గొడవ ఇంకా విజృంభించింది.

కొంతమంది అవకాశవాదులూ, అడ్డదోపల గుండా వెళ్ళి పాప్యూలారిటీ తెచ్చుకోవాలనుకునే చిల్లర నాయకుల దృష్టిలో పడింది ఇదంతా. దీంతో తలదూరుస్తే కనీసం తమ పేరు పేపర్లో పడుతుందికదా అని ఆలోచించారు.

మల్లెను బృందం వారి గోడు విన్నారు. 'మీకు సహాయం చేస్తాం, ఆ డాక్టరుకి శిక్షపడేట్లు చేస్తాం' అని హామీ ఇచ్చారు

డాక్టర్లు ప్రజలకి చేసే అన్యాయాల గురించి లెక్కర్లు దంచారు

రకరకాల పుకార్లూ, నినాదాలూ ఉద్యమించాయి.

ఈ సంఘటనని హైలైట్ గా చేస్తూ కొన్ని పత్రికలు ప్రకటించాయి.

ఈ గగ్గోలు పదవులనబడే కుర్చీల్లో కూర్చున్న వారి చెవినబడింది.

ఈ దేశ సౌభాగ్యం ఎవరి సుఖశాంతులమీద ఆధారపడి వుందో, ఆ వర్గంవారే ఎదురుతిరిగితే రేపు తమ గతి ఏమవుతుంది ?

వెంటనే వారిని చల్లబరచాలి అంటే వారికి అసంతృప్తిని కలిగించినవాడికి శిక్షపడాలి

ఒక ఎంక్వయిరీ కమిటీని నియమిస్తాం అన్నారు. గోడలమీద పోస్టర్లు వెలిశాయి. డాక్టర్ లకి జీతాలివ్వబడతాయి, కనుక ఎవరూ డబ్బు ఇవ్వనవసరం లేదు. ఏ డాక్టరయినా డబ్బు అడిగిన వాడైన వెంటనే పై అధికారులకి తెలియ జేయండి అని.

ఆ నిమిషాన లోకానికి డాక్టర్లంతా విలస్థలా కనిపించారు.

వీ బుర్ర వున్నవాడూ అంజిగాడి కేస్ హిస్టరీని చూసిన పాపాన పోలేడు

ఏ పదవి వున్నవాడూ, డాక్టరు సారధి సర్వీసు రికార్డుని చూడాలని ప్రయత్నం చేయలేదుకదా, తమ చేతుల్లో వున్న ఒకే ఒక ఆయుధాన్ని ఉపయోగిస్తూ వెంటనే సారధికి ట్రాన్స్ఫర్ అన్నారు.

అలా ఎందుకు చేశారయ్యా అంటే, అది ప్రభుత్వానికీ, అధికారానికీ సంబంధించినదవు తుంది.

తోటి డాక్టర్లవరూ కనీసం సానుభూతి కూడా చూపలేదు. మనకెందుకొచ్చింది అని వూరుకున్నారు. రేపు తమకికూడా అలాటి ఆపద రావచ్చు అన్న ఆలోచన ఎవరికీ రాలేదు ఎవరూ ఎదిరించి అడిగే ప్రయత్నం చేయలేదు.

కనీసం ఆ చదువురాని మూర్ఖులకున్నంత యూనిటీ కూడా లేకపోయింది ఈ చదువుకున్న పండితులకి.

సారధిమటుకు ఈ అన్యాయాన్ని తట్టుకోలేక పోయాడు. తను చేసిన పాపం ఏమిటో అతనికి అర్థంకాలేదు.

తను ఇంతకు ముందు ఎంతోమందిని తన నేర్పరితనంతో, తెలివితేటలతో చావునుంచి తప్పించాడు. అప్పుడు ఎవరూ పొగడ్త కాదుకదా, తన ప్రతిభని గుర్తించడానికి కూడా ప్రయత్నం చేయలేదు. కానీ తన తప్పు లేకుండానే ఒక పేషంటు ప్రాణాలు పోయాయని గొడవ చేస్తున్నారు.

తను ఇన్నేళ్ళూ శ్రద్ధతో, ఒక యాగంలా చేపట్టిన వైద్య నిపుణతకంటే, చదువురాని ఆ మూర్ఖుల మాటకే అంత విలువా ?

వంగవిది

“మొక్కయి వంగవిది మానై వంగు తుందా ? అనే సామెత శుద్ధతప్ప” అన్నాడు బాబీ, నాసీతో

“ఎలా చెప్పగలవు ?” అడిగాడు నాసీ.

“మరి మా బామ్మ చూడు...ఎలావంగి పోయిందో...” అన్నాడు బాబీ.

—సి. మంగపతిరావు (సికింద్రాబాద్)

వారికి నచ్చచెప్పే ప్రయత్నం ఎవరూ చేయరే ?

ఇన్నాళ్ళూ తను స్నేహితులని నమ్మినవారు ఎవరూ కనీసం మాట సాయం కూడా చేయరే ? లోకంపోకడ తెలియని అతని తల ఇటువంటి ప్రశ్నలతో బద్దలయింది.

* * * ఆ ర్థ రాత్రి భర్త పక్కలో లేకపోవడం గమనించిన సరోజ లేచింది.

పెరట్లో మోకాళ్ళమీద తలపెట్టుకుని రోదీస్తున్నాడతడు.

అతనిని ఆ స్థితిలో ఏనాడూ చూడలేదు.

మంచితనమే తన భర్త వెనకేసుకున్న ఆస్తి అని ఆమెకి తెలుసు.

అటువంటివాడిని ఇంతటి మనస్తాపానికి గురి చేసిన లోకంమీద ఆమెకి కోపం.

అతని దుఃఖం ఆమె గొంతులో ఇమిడి వుంది.

అతని దగ్గరగావెళ్ళి అతని తలమీద రాసింది.

తలెత్తిన అతను పసిపిల్లవాడిలా ఆమె ఒడిలో వాలిపోయాడు.

అలా ఒకరి ఒడిలో ఇంకొకరు రోదీస్తూ ఎంతోసేపు వుండిపోయారు.

మనసులు లేని మనుషులకన్నా, అలా ప్రశాంతంగా వున్న ఆ ప్రకృతి ఒడిలోనే వారు ఎనలేని ఓదార్పుని పొందారు.

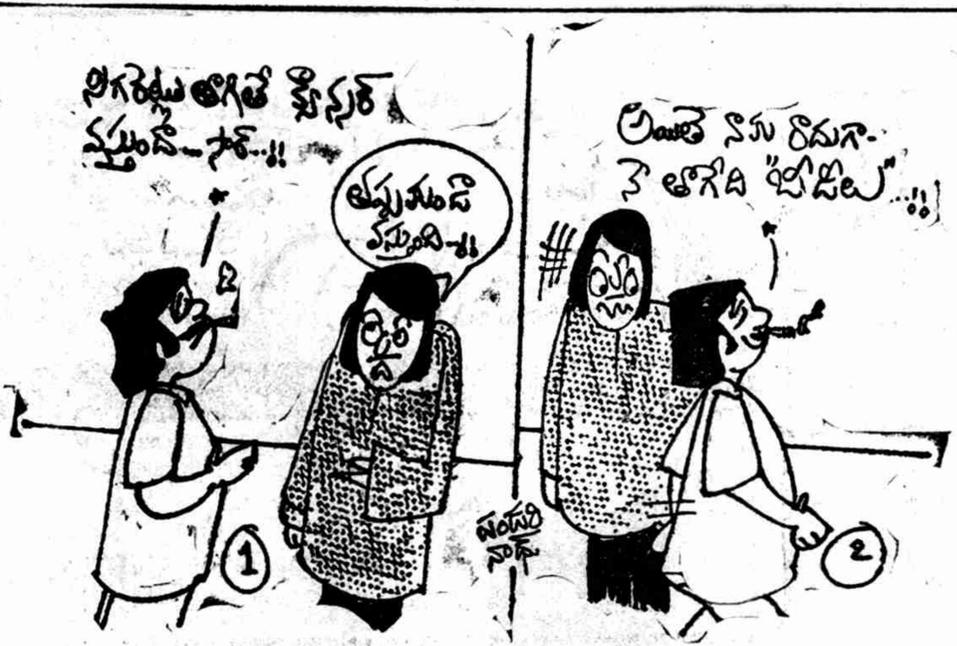
* * * పొద్దున్నే భర్తని నిద్రలేపడానికి వచ్చిన సరోజ దిత్తరపోయింది.

అతనిలో చలనంలేదు.

అతని చేతిలో ఇరుక్కుని వున్న ఉత్తరాన్ని తీసి చదివింది.

కాన్సర్ !

—పండరినాథ్

స్థిరత్వం

మగాళ్ళకంటే ఆడవాళ్ళకు స్థిరత్వం ఎక్కువ" అన్నాడు అప్పారావు.
 "ఎలా చెప్పగలవ్!" తక్కున అడిగాడు ఆనందరావు.
 "మా ఇంటి పక్కావిడ పదేళ్ళబట్టి ఇరవై అయిదేళ్ళలోనే వుంది" చెప్పాడు అప్పారావు.
 -సి. మంగపతిరావు (సికింద్రాబాద్)

రా సరూ!

నేనింక లేనని బాధపడకు. నిజానికి నామీద ఏనాడైతే నిందలు మోపబడ్డాయో అనాడే చచ్చిపోయాను. నాకు జీవించే ఆశ ఏ కోశానా లేదు. నీకు అన్యాయం చేస్తున్నందుకు క్షమించు.
 సరూ ఒక్కమాట,
 దీనికి కారణమయిన వారినెవ్వరినీ ఏమీ పళ్ళించకు. మనల్ని ఎవరూ అర్థం చేసుకోరు.

ఎవరూ ఏ సహాయమూ చేయరు. నిజం.
 బుజ్జిగాడికి నా ముద్దులు.
 ఆమె కంటినుంచి కన్నీరు స్కెళ్ళబడగా ఆన కట్టలేని ప్రవాహంలా సాగిపోతోంది.
 ఆమె ముందు అలతా శూన్యం.
 * * *
 భర్త శవం ముందు కూర్చున్న సరోజ ఒక సారి తనచుట్టూ చూసింది.
 ఎందరో...మహానుభావులు.
 ఎంత సానుభూతి...ఎంత నటన.
 వారిని చూస్తున్నకొద్దీ ఆమెలో కోపం రగిలిపోతోంది.
 కళ్ళు నిప్పులు చెరుగుతున్నాయి.
 తమ కమ్మని కలలని నర్వనాశనం చేసేసిన ఆ పెద్దలమీద కసి.
 లేచి అందరి కళ్ళలోకి సూటిగా చూసింది.
 ఏ పనినయితే తన భర్త చేయద్దన్నాడో ఆ పనే చేసింది.
 అందరినీ నిలదీసి తన భర్త తప్పేమిటో చెప్పమంది.
 "నువ్వు లంచాలు తీసుకున్నా పెద్దమనిషిగా చలామణి అవుతున్నావు. కానీ ఏ పాపమూ ఎరగని నా భర్తని హత్య చేశారు. ఎందుకు అంటూ అడిగింది ఓ బద్ధుడు పంచాయన్ని.

నువ్వు, నువ్వు...నువ్వు...నువ్వు గడ్డితినే పనలు చేస్తే మాత్రం తప్పలేదా?
 అలా ఒక్కొక్కరినీ తలలు వంచుకునేలా ప్రశ్నలు వేసింది.
 కొన ఊపిరితో వున్నవాడిని మౌనం వేసి నట్టు బతికించేయలేదని నా భర్తని నానామాటలూ అన్నారు.
 ఏం, డాక్టరంటే దేవుడా?
 ఇప్పుడు నేనడుగుతాను, నా భర్తని బతికించి నాకివ్వండి.
 నా బిడ్డ ఉజ్వల భవిష్యత్తు నాక్కావాలి.
 మీరే ఆయన్ని హత్య చేశారు.
 నా భర్త నాక్కావాలి.
 ఆమె అరుస్తోంది, నవ్వుతోంది. అందులో దుఃఖం వుంది. కానీ ఎవ్వరికంటూ పడలేదు.
 బుజ్జిగాడు బిక్కమొహంతో పిచ్చిదానిలా నవ్వుతున్న తల్లిని చూస్తూ ఉండిపోయాడు.
 ఎవరూ ఆమె మనోవేదనని అర్థంచేసుకోలేదు కానీ.....
 "పాపం పిచ్చిదయిపోయింది"
 "పాపం పిచ్చిపట్టింది" అంటూ ఒక్కొక్కరూ ఒక్కొక్క కామెంటు చేస్తూ నిజంగా పిచ్చిలేని ఆమెకి పిచ్చినంటగట్టేసి దూరంగా తప్పుకున్నారు. *

పెలువనినవి శ్రీ కవితా కళా కేంద్రములు!

<p>ప్రేమంటే ఏమిటి? డా.కె.వి.కృష్ణకుమారి ప్రేమంటే ప్రేమకే ప్రాధాన్యం కాదు. బలమైన ప్రేమకే ప్రాధాన్యం. మనసులో ఉండాలి. దాకే ప్రేమస్తుంది! రూ. 10-50</p>	<p>ప్రేమ చక్రవర్తి సరోజిని భీమశెట్ట అనాదినుండి ప్రేమకే ప్రాధాన్యం. బలమైన ప్రేమకే ప్రాధాన్యం. మనసులో ఉండాలి. దాకే ప్రేమస్తుంది! రూ. 20-00</p>
<p>కుసుమనాటలు డా.కె.వి.కృష్ణకుమారి "మన ప్రేమ అనుభవం ప్రకటించాలి. ప్రేమ అనుభవం ప్రకటించాలి. ప్రేమ అనుభవం ప్రకటించాలి." రూ. 10-00</p>	<p>పెళ్లాల వేదిక (ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని ప్రముఖ కవిత్వ కేంద్రము) శ్రీ కవితా కళా కేంద్రము ప్రేమ-శాంతి ప్రేమలయకున్నాడు. ఆ ప్రేమ ప్రేమకే ప్రాధాన్యం. బలమైన ప్రేమకే ప్రాధాన్యం. మనసులో ఉండాలి. దాకే ప్రేమస్తుంది! రూ. 10-50</p>

* అన్ని షుక్ర వారాలలోను బెరతుకు. లేక మరొక వారంలో.
 * పుస్తకం ఖరీదులో 16% వాయిదా వసూలు. M.O. చేయండి. ఆటోపాస్ వ.ప.ప. వ్రాసి రవాణా ఉంటుంది.

వివరాలకు శ్రీ కవితా పబ్లికేషన్స్
 మల్కీజియం కోట్,
 విజయవాడ-520002

<p>PARAS SUPER SOUND TRANSISTOR</p> <p>2 BAND</p> <p>★ High Impact Unbreakable Beautiful Sun Mica Cabinet ★ No Need Of License Under Government Notification ★ Clear and Sweet Sound ★ Two Years Guarantee ★ Beautiful Foam Packing</p> <p>Actual Price Rs 360 But now only for Rs 190</p> <p>INCLUSIVE POSTAGE PACKING & TAXES ETC.</p> <p>LISTEN THE BEST MUSIC WITH PARAS SUPER SOUND TRANSISTOR</p>	<p>YUVRAJ MIXER CUM GRINDER MULTI-MIX</p> <p></p> <p>★ Stainless Steel Jar & Stainless Steel Grinder ★ One year guarantee ★ Double Speed ★ A beautiful gift with the Mixer</p> <p>Actual Price Rs 550 But now only for Rs 280</p> <p>Need of Every good home YUVRAJ MIXER CUM GRINDER</p>
--	--

Get them at your home by writing a letter to our company. Mention clearly the item you want. Please write us in English only.

JHONSON & CO. (AB-2)
 POST BOX NO. 6565, RAJOURI GARDEN
 NEW DELHI-110027